

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.702 van 3 februari 2004
in de zaak A. 128.965/XIV-12.457.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat F. LANDUYT,
 kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
 Bloemendalestraat 147

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 23 oktober 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 augustus 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 19 november 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Georgische nationaliteit, is op 16 augustus 2002 in België binnengekomen, waar hij zich op 19 augustus 2002 vluchteling verklaart.

1.2. Op 21 augustus 2002 wordt aan verzoeker een beslissing betekend van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 september 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 21 augustus 2002. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine, kende in uw land problemen omwille van hiernavolgende problemen. Uw vader werd in 1994 lid van de Mkhedrioni beweging. Als lid van deze beweging was hij onrechtstreeks betrokken bij een moord op een directeur van een fabriek. Omwille van een conflict met andere leden verliet hij eind 1994 de Mkhedrioni beweging en vluchtte naar Rusland, waar hij ondergedoken leefde. Nadat uw vader het land had verlaten, werden u, uw moeder en broer in 1995 lastig gevallen door Mkhedrioni leden die op zoek waren naar uw vader. Jullie werden verbaal beledigd en fysiek aangevallen. Uw vader keerde eind 1996 illegaal terug naar Georgië. Hij vreesde op dat ogenblik vervolgingen van de overheid, die zich tegen de Mkhedrioni beweging had gekeerd. Uw vader werd beschuldigd van medeplichtigheid aan de moord op een directeur. Uw vader bleef slechts korte tijd bij u waarna hij bij een tante van uw moeder in het dorp Napiku onderdook. Korte tijd nadat hij vertrok, werden jullie thuis opgezocht door politieagenten, op zoek naar uw vader. Nadat jullie hen vertelden dat jullie geen informatie over hem hadden begonnen ze u te vervolgen. Begin februari 1997 werd u gearresteerd, en beschuldigd van het plegen van een diefstal. De politieagenten dwongen u een verklaring te ondertekenen waaruit bleek dat

u dit misdrijf had gepleegd. In ruil voor uw vrijlating betaalde uw moeder 100\$. Op 25 april 1997 werd u opnieuw opgepakt door enkele agenten nadat ze u en uw vriend betrapt hadden met een luchtkarabijn. Opnieuw werd u van een kort ervoor gepleegde diefstal verdacht. U werd geslagen en bedreigd, opdat u zou bekennen. U weigerde evenwel de schuld op u te nemen. U werd eveneens ondervraagd over de verblijfplaats van uw vader. De daaropvolgende ochtend werd u na tussenkomst van uw moeder vrijgelaten. In de zomer van 1998 kreeg u opnieuw problemen met de politie. U werd betrapt met een minieme hoeveelheid marihuana. Bij deze controle stopten de agenten eveneens een grote hoeveelheid drugs in uw zakken, waarna ze u opnieuw in beschuldiging wilden stellen. In ruil voor uw vrijlating zou u de politie inlichtingen moeten verschaffen over drugsgebruikers. U weigerde evenwel als informant op te treden. Hierop werd u door hen verkracht terwijl ze hier foto's van N(n)amen. U stemde daarom toe om informant te worden. U kreeg één week de tijd om hen informatie te bezorgen. U hield zich evenwel niet aan deze afspraak, waarna u door hen opnieuw werd opgepakt, gemarteld en geslagen. Na een nacht te zijn vastgehouden werd u opnieuw vrijgelaten, waarna u opnieuw één week de tijd kreeg om hen nieuwe informatie te geven. U verbleef na uw detentie op het politiekantoor twee weken in het ziekenhuis. In november 2001 kreeg uw moeder problemen met het parket. In ruil voor 3000\$ zou de zaak tegen uw vader gesloten worden. Uw moeder weigerde dit aanbod evenwel. Hierop dreigden ze ermee u te zullen opsluiten. Uw moeder stemde daarom toe haar appartement te verkopen, en de opbrengst aan hen te geven. In de zomer van 2002 slaagde uw moeder erin om haar appartement te verkopen. Ze gaf het geld evenwel niet aan de politie/parket, maar trok naar Gagra, tezamen met uw jongere broer. Uzelf verliet Georgië op 14 augustus 2002. U bereikte België op 19 augustus 2002. U diende op 19 augustus 2002 uw asielaanvraag in. U bent in het bezit van een identiteitskaart.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt volledig ondergraven nadat werd vastgesteld dat uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken in tegenstrijd staan met uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

Vooreerst stelde u voor het Commissariaat-generaal dat u opnieuw problemen kreeg met de politie, nadat uw vader in de zomer van 1998 opnieuw naar Rusland was vertrokken. (verslag CGVS, p. 6, vraag 50). Dit staat evenwel in tegenstrijd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin u stelde dat uw vader tot in 1999 in Georgië ondergedoken bleef bij een tante van uw moeder (verslag DVZ, pt. 42).

Voorts stelde u voor het Commissariaat-generaal eveneens dat uw moeder in november 2001 een advertentie in de krant plaatste om jullie appartement te verkopen (verslag CGVS, p. 9, vraag 75). Dit staat evenwel in tegenstrijd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken waarin u stelde dat uw moeder slechts begin 2002 een dergelijke advertentie plaatste (verslag DVZ, pt. 42).

Eveneens stelde u op het Commissariaat-generaal dat u nadat u door de politie werd mishandeld, twee weken in het ziekenhuis diende te verblijven (verslag CGVS, p. 7, vraag 56). Dit staat evenwel in tegenstrijd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken waarin u stelde dat u gedurende één maand in het ziekenhuis verbleef (verslag DVZ, pt. 42).

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat het anno 2002 niet langer geloofwaardig is dat voormalige leden van de Mkhedrioni door de machthebbers worden vervolgd. Uw beweringen als zou u als familielid van een Mkhedrioni lid worden vervolgd, kunnen bijgevolg niet als waarheidsgetrouw worden weerhouden. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u niet eens op de hoogte bent van het feit dat uw vader al dan niet bij verstek veroordeeld werd voor de moord op de directeur van een fabriek. U wist immers wel dat in het kader van de rechtszaak over deze moord andere betrokkenen werden veroordeeld (verslag CGVS, p. 8) Dit element komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas allerminst ten goede.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen enkele geloofwaardigheid meer kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan er in uw hoofd geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in artikel 1A(2) van de Conventie van Genève worden weerhouden.

De door u ingediende identiteitskaart vermag aan deze conclusie geen afbreuk te doen, aangezien ze betrekking heeft op niet betwiste persoonsgegevens.
(...).”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

- “III.1. Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en schending van de artikelen 48, 49 en 52 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980;
- III.2. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelt dat dient te worden opgemerkt dat zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en later in dringend beroep op het Commissariaat-generaal (CGVS) dermate ongerijmd en tegenstrijdig zijn, dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtmotieven.
- III.3. Vooreerst stelde hij voor het Commissariaat-generaal dat hij opnieuw problemen kreeg met de politie, nadat zijn vader in de zomer van 1998 opnieuw naar Rusland was vertrokken (verslag CGVS, p. 6, vraag 50). Dit staat niet in tegenstrijd met zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin hij stelde dat zijn moeder in 1999 verklaarde dat zijn vader in de zomer van 1998 naar Rusland vertrokken was (verslag DVZ, pt 42).
Voorts stelde hij voor het Commissariaat-generaal eveneens dat zijn moeder in november 2001 een advertentie in de krant plaatste om hun appartement te verkopen (verslag CGVS, p. 9, vraag 75). Dit staat evenwel in de lijn met zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij stelde dat zijn moeder eind 2001 een dergelijke advertentie plaatste (verslag DVZ, pt. 42) om het begin 2002 te verkopen.
Eveneens stelde hij op het Commissariaat-generaal dat hij nadat hij door de politie werd mishandeld, twee á drie weken in het ziekenhuis diende te verblijven (verslag CGVS, p. 7, vraag 56). Dit staat niet in tegenstrijd met zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij stelde dat hij lange tijd, misschien wel een maand in het ziekenhuis verbleef (verslag DVZ, pt. 42).
Tenslotte dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover mijn verzoeker beschikt, blijkt dat het anno 2002 het nog steeds geloofwaardig is dat voormalige leden van de Mikhedrioni door de machthebbers worden vervolgd. Zijn beweringen dat hij als familielid van een Mkhedrioni lid wordt vervolgd, kan bijgevolg als waarheidsgetrouw worden weerhouden. Bovendien dient te worden opgemerkt dat hij weet dat zijn vader bij verstek werd veroordeeld, maar niet op de hoogte is van het feit waarvoor zijn vader bij verstek veroordeeld werd (b.v. voor de moord op de directeur van een fabriek). Hij wist wel dat in het kader van de rechtszaak over deze moord andere betrokkenen werden veroordeeld (verslag CGVS, p. 8).
- III.3.(4) In haar beslissing dd. 30.09.2002 heeft de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in zijn motivering deze feiten niet besproken, noch eventueel weerlegd. Daardoor is in deze beslissing niet voldaan aan de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991).
Het feit dat met bepaalde elementen, aangebracht door verzoekster in de motivering, geen rekening werd gehouden en dat in de motivatie staat dat er geen nieuwe elementen worden aangebracht, terwijl deze er duidelijk zijn, maakt een schending uit van de boven vermelde wetsartikelen.”;

2.2.1. Overwegende dat in de bestreden beslissing de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tegenstrijdigheden vaststelt tussen de verklaringen van verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen eveneens vaststelt dat verzoekers bewering in verband met voormalige leden van de Mkhedron, niet overeenstemt met de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

2.2.2. Overwegende dat, wat de eerste vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen betreft, verzoeker stelt op de Dienst Vreemdelingenzaken steeds hetzelfde verklaard te hebben als op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat hij verklaarde op beide verhoren dat zijn vader in de zomer van 1998 opnieuw naar Rusland was vertrokken en dat zijn moeder eind 2001 een advertentie plaatste om hun appartement te verkopen; dat deze bewering geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier; dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken de verklaringen aflegde zoals ze worden meegedeeld in de bestreden beslissing; dat het verslag verzoeker werd voorgelezen en door verzoeker ondertekend waarmee hij aangaf dat het verhoorverslag overeenstemde met de verklaringen die hij had afgelegd; dat, betreffende de tegenstrijdigheid aangaande de duur van zijn verblijf in het ziekenhuis, verzoeker ook geen tegenstrijdigheid tussen zijn opeenvolgende verklaringen ontwaart (verblijf van twee à drie weken op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen - verblijf van lange tijd, misschien een maand op de Dienst Vreemdelingenzaken); dat ook deze bewering geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier; dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet verklaarde één maand in het ziekenhuis te hebben verbleven wat duidelijk tegenstrijdig is met zijn verklaring op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou hij twee weken opgenomen zijn; dat, aangezien de tegenstrijdigheden steun vinden in het administratief dossier, moet worden besloten dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de tegenstrijdigheden in alle redelijkheid kon vaststellen;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker stelt over informatie te beschikken die de informatie van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou tegenspreken; dat verzoeker echter niet opgeeft welke deze informatie is en deze ook niet bij het verzoekschrift is gevoegd; dat alzo verzoeker geenszins de informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan weerleggen en alzo de wettigheid van de bestreden beslissing in het gedrang brengen; dat, betreffende de veroordeling van zijn vader, verzoeker stelt geweten te hebben dat zijn vader bij verstek werd veroordeeld; dat deze bewering geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier; dat uit het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidelijk blijkt dat verzoeker verklaarde niet te weten of zijn vader werd veroordeeld of niet;

2.2.4. Overwegende dat tot slot verzoeker vermeldt dat de door hem aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet werden besproken, noch weerlegd, dat verzoeker tevens vermeldt dat nieuwe elementen werden aangebracht, doch dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing stelde dat dit niet het geval was, waardoor de in het middel vermelde wetsartikelen zouden zijn geschonden; dat dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet specificeert welke elementen hij bedoelt of in welke mate deze elementen zouden afdoen aan de vaststellingen van de bestreden beslissing; dat evenmin deze “nieuwe elementen” uit het administratief dossier kunnen worden afgeleid;

2.2.5. Overwegende dat uit niets blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door een schending van de in het middel aangehaalde bepalingen, buiten elke redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen; dat verzoeker alleszins het tegendeel niet aantoont; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie februari tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.